

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 734/2008**z dnia 15 lipca 2008 r.****w sprawie ochrony wrażliwych ekosystemów morskich na pełnym morzu przed niekorzystnym wpływem przydennych narzędzi połowowych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota jest Umawiającą się Stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz Umowy w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi. Powyższe instrumenty międzynarodowe ustanawiają obowiązek, zgodnie z którym państwa zobowiązane są do współpracy w zakresie ochrony żywych zasobów dalekomorskich, i nakazują, aby taka współpraca realizowana była bezpośrednio przez państwa lub za pośrednictwem odpowiednich subregionalnych lub regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem albo za pośrednictwem uzgodnień zawieranych w tej sprawie.
- (2) Brak regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub uzgodnień w tej sprawie nie zwalnia państw z wynikającego z prawa morza obowiązku, zgodnie z którym w odniesieniu do własnych obywateli należy przyjąć środki niezbędne do ochrony żywych zasobów dalekomorskich, włącznie z ochroną wrażliwych ekosystemów morskich przed szkodliwym wpływem działalności połowowej.
- (3) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ stanowi, że zadaniem wspólnej polityki rybackiej jest stosowanie zasady ostrożnego zarządzania poprzez podejmowanie środków mających na celu zminimalizowanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie. Artykuł 7

tego samego rozporządzenia stanowi, że Komisja może zdecydować o zastosowaniu środków nadzwyczajnych na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, jeżeli istnieje dowód poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej i wymagającego podjęcia natychmiastowego działania.

- (4) Wspólnota jest zobowiązana do ochrony ekosystemów morskich, takich jak rafy koralowe, góry podwodne, koralowce głębinowe, kominy hydrotermalne i kolonie gąbek. Liczne informacje naukowe wykazują, że integralność wspomnianych ekosystemów jest zagrożona przez działalność połowową z użyciem narzędzi przydennych. Wspólnota przyjęła już środki, które mają na celu zamknięcie dla połowów przydennych obszarów w obrębie wód terytorialnych Wspólnoty, na których znajdują się takie ekosystemy. Wspólnota miała również istotny wpływ na przyjęcie podobnych środków na pełnym morzu, wchodzących w zakres kompetencji wszystkich istniejących regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem uprawnionych do regulowania połowów przydennych. Przyczyniła się ona również w sposób czynny do powstania nowych organizacji lub uzgodnień, mając na względzie doprowadzenie do globalnego objęcia światowego oceanu odpowiednimi regionalnymi systemami ochrony łowisk i zarządzania nimi. Istnieją jednak pewne obszary dalekomorskie, w przypadku których ustanowienie takiego organu napotyka istotne trudności.
- (5) W rezolucji 61/105 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, przyjętej w dniu 8 grudnia 2006 r., społeczność międzynarodowa doszła do porozumienia w sprawie pilnej potrzeby przyjęcia środków na rzecz ochrony wrażliwych ekosystemów morskich przed niszczycielskimi skutkami działalności połowowej z użyciem narzędzi przydennych, poprzez rygorystyczne uregulowanie takiej działalności przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem lub uzgodnienia w tej sprawie albo przez państwa w odniesieniu do statków pływających pod ich banderą, jeżeli prowadzą połowy na obszarach, gdzie nie istnieją takie organizacje ani uzgodnienia.

Zgromadzenie Ogólne zapewniło wytyczne co do rodzaju środków, jakie należy w tym celu przyjąć. Prace podjęte w ramach FAO, które mają na celu opracowanie międzynarodowych wytycznych dotyczących zarządzania taką działalnością połowową w ramach kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa, mają również duże znaczenie przy opracowywaniu i przyjmowaniu takich środków, jak również przy ich wdrażaniu przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 4 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, s. 1).

- (6) Wspólnota posiada pokazną flotę prowadzącą połowy przydenne na obszarach nieuregulowanych przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem lub jednostkę mającą kompetencje do regulowania takiej działalności połowowej i w przypadku których w perspektywie krótkoterminowej nie można oczekiwać ustanowienia takiej organizacji lub jednostki. Bez uszczerbku dla dalszych starań na rzecz rozwiązania problemu takich utrzymujących się luk przestrzennych w międzynarodowym systemie zarządzania rybołówstwem Wspólnota musi wykonać swoje zobowiązania na mocy prawa morza w zakresie ochrony żywych zasobów morskich w takich obszarach i w związku z tym musi przyjąć stosowne środki w odniesieniu do tej floty. Czyniąc to, Wspólnota musi działać zgodnie z wytycznymi wydanymi przez Zgromadzenie Ogólne w rezolucji 61/105.
- (7) Kluczowym elementem zaleceń Zgromadzenia Ogólnego są środki mające „... ocenić, w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe, czy poszczególne przydenne praktyki połowowe będą wywierały znaczny niekorzystny wpływ na wrażliwe ekosystemy morskie, a także zapewnić, że jeżeli z oceny wynika, iż działania takie będą wywierały znaczny niekorzystny wpływ, to będą one zarządzane w sposób zapobiegający wspomnianemu wpływowi lub nie zostanie wydane zezwolenie na ich kontynuację”.
- (8) Realizacja wspomnianego zalecenia wymaga, aby statki rybackie, których to dotyczy, zostały uprawnione do prowadzenia połowów na mocy specjalnego zezwolenia połowowego wydanego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁽¹⁾ oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2943/95 z dnia 20 grudnia 1995 r. ustalającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1627/94⁽²⁾. Ponadto wydawanie i ważność takich zezwoleń należy objąć szczególnymi warunkami zapewniającymi prawidłową ocenę wpływu wywieranego przez dozwoloną działalność połowową oraz prowadzenia operacji połowowych zgodnie z taką oceną.
- (9) Realizacja zaleceń Zgromadzenia Ogólnego wymaga także stosownych środków monitorowania, aby zapewnić zgodność z warunkami wydawania zezwoleń. Środki te obejmują obserwatorów przebywających na statkach oraz przepisy szczegółowe dotyczące funkcjonowania satelitarnych systemów monitorowania statków w celu przeciwdziałania przypadkom awarii technicznych lub ustania działania systemu, poza przepisami ustanowionymi rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków⁽³⁾.
- (10) Trwają prace nad zidentyfikowaniem wrażliwych ekosystemów morskich na obszarach nieuregulowanych przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, dostępnymi jest jednak stosunkowo niewiele informacji naukowych na ten temat. Z tego powodu konieczne jest zakazanie używania przydennych narzędzi połowowych na obszarach, które nie podlegały odpowiedniej ocenie naukowej w zakresie ryzyka znacznego niekorzystnego wpływu, jaki taka działalność połowowa mogłaby wywierać na wrażliwe ekosystemy morskie.
- (11) Naruszenie szczególnych warunków, takich jak warunki dotyczące obszarów, które nie podlegały ocenie, funkcjonowania systemu monitorowania statków oraz przenoszenia działań w przypadku nieprzewidzianego napotkania wrażliwych ekosystemów morskich, może skutkować nieodwracalnym uszkodzeniem takich ekosystemów i w związku z tym zasługuje na uwzględnienie w wykazie poważnych naruszeń przepisów, zamieszczonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1447/1999 z dnia 24 czerwca 1999 r. ustanawiającym wykaz rodzajów zachowań, które poważnie naruszają zasady wspólnej polityki rybołówstwa⁽⁴⁾.
- (12) Ochrona osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych jest uregulowana rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁵⁾, które ma zastosowanie w całości do przetwarzania danych osobowych dla celów niniejszego rozporządzenia, w szczególności w związku z prawem osoby, której dotyczą dane do dostępu do danych, ich poprawienia, zablokowania lub usunięcia oraz powiadamianiem stron trzecich, które w rezultacie nie zostały dokładniej wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do statków rybackich Wspólnoty prowadzących działalność połowową z użyciem narzędzi przydennych na pełnym morzu.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do statków rybackich Wspólnoty, które prowadzą działalność w obszarach:
 - a) znajdujących się pod nadzorem regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem uprawnionej do regulowania takiej działalności połowowej lub objętych uzgodnieniem w tej sprawie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 21.12.1995, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 167 z 2.7.1999, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

b) w przypadku których trwa proces powoływania regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem; w przypadku gdy uczestnicy takiego procesu uzgodnili środki tymczasowe na rzecz ochrony wrażliwych ekosystemów morskich przed niszczyielskim wpływem stosowania narzędzi przydennych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „ekosystem morski” oznacza dynamiczne skupisko roślin, zwierząt, mikroorganizmów oraz ich środowisko nieożywione, tworzące wspólną jednostkę funkcjonalną;
- b) „wrażliwy ekosystem morski” oznacza dowolny ekosystem morski, którego integralność (tj. specyficzna struktura lub funkcjonowanie) może – zgodnie z najlepszymi dostępnymi informacjami naukowymi oraz zasadą ostrożności zostać zagrożona w wyniku istotnego niekorzystnego wpływu spowodowanego fizycznym kontaktem z narzędziami przydennymi w trakcie typowego wykonywania operacji połowowych, obejmujący między innymi rafy, góry podwodne, kominy hydrotermalne, żyjące w wodach zimnych koralowce lub kolonie gąbek. Najbardziej wrażliwymi ekosystemami są te ekosystemy, które mogą zostać bardzo łatwo zakłócone, a jednocześnie potrzebują bardzo dużo czasu, żeby się odbudować lub też ich odbudowa może nigdy nie nastąpić;
- c) „istotny niekorzystny wpływ” oznacza wpływ (oceniany jednostkowo, w połączeniu lub zbiorowo), który zagraża integralności ekosystemu w taki sposób, który upośledza zdolność danych populacji do samodzielnego odnowienia i który obniża długoterminową naturalną produktywność siedlisk lub powoduje nie tylko tymczasową znaczną utratę bogactwa gatunków, rodzajów siedlisk lub skupisk;
- d) „narzędzia przydenne” oznaczają narzędzia, których stosowanie w trakcie typowego wykonywania operacji połowowych zakłada kontakt z dnem morskim, i obejmują włoki denne, drugi, denne sieci stawne, denne sznury haczykowe i narzędzia pułapkowe.

Artykuł 3

Specjalne zezwolenie połowowe

1. Aby prowadzić działalność połowową, o której mowa w art. 1 ust. 1, statki rybackie Wspólnoty muszą posiadać specjalne zezwolenie połowowe.

2. Specjalne zezwolenie połowowe wydawane jest zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1627/94 i podlega warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 4

Warunki wydawania

1. Wnioskom o specjalne zezwolenie połowowe, o którym mowa w art. 3 ust. 1, towarzyszy szczegółowy plan połowowy, określający w szczególności:

- a) planowaną lokalizację działań;
- b) gatunki docelowe;
- c) rodzaj narzędzi oraz głębokość, na jakiej będą one stosowane; oraz
- d) konfigurację profilu batymetrycznego dna morskiego na łowiskach, na których planuje się połowy, w przypadku jeśli informacja ta nie jest już dostępna właściwym organom zainteresowanego państwa bandery.

2. Właściwe organy wydają specjalne zezwolenie połowowe po dokonaniu oceny potencjalnego oddziaływania planowanej działalności połowowej danego statku oraz po uznaniu, że nie jest prawdopodobne, by działalność ta wywarła znaczący niekorzystny wpływ na wrażliwe ekosystemy morskie.

3. Przy ocenie, o której mowa w ust. 2, właściwe organy opierają się na najlepszych dostępnych informacjach naukowych i technicznych dotyczących miejsc występowania wrażliwych ekosystemów morskich w obszarach, w których przedmiotowe statki rybackie zamierzają prowadzić działania. Wspomniane informacje obejmują, w miarę możliwości, dane naukowe umożliwiające oszacowanie prawdopodobieństwa występowania takich ekosystemów. Proces oszacowania obejmuje odpowiednie elementy niezależnej wzajemnej oceny naukowej.

4. Oszacowanie ryzyka znaczącego niekorzystnego wpływu na wrażliwe ekosystemy morskie przeprowadzone na podstawie oceny, o której mowa w ust. 2, obejmuje – w stosownych przypadkach – zróżnicowane warunki występujące w miejscach, w których działania połowowe z użyciem narzędzi przydennych mają swoją tradycję oraz w miejscach, w których taka działalność nie ma miejsca lub odbywa się sporadycznie.

5. W trakcie oceny, o której mowa w ust. 2, właściwe organy stosują kryteria zapobiegawcze. W przypadku wątpliwości, czy niekorzystny wpływ jest znaczący czy też nie, właściwe organy uznają, że prawdopodobny niekorzystny wpływ wynikający z dostępnych opinii naukowych jest znaczący.

6. W przypadku gdy z oceny wynika, że działania prowadzone zgodnie ze zgłoszonym planem połowowym mogą się wiązać ze znaczącym niekorzystnym wpływem na wrażliwe ekosystemy morskie, właściwe organy dokładnie określają oszacowane zagrożenia i zezwalają wnioskodawcom na zmianę planu połowowego, aby uniknąć tych zagrożeń. W przypadku braku takich zmian właściwe organy nie wydają specjalnego zezwolenia połowowego, którego dotyczył wniosek.

Artykuł 5

Warunki ważności

1. W specjalnym zezwoleniu połowowym, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jednoznacznie stwierdza się, że wszystkie działania połowowe prowadzone na podstawie tego zezwolenia zawsze muszą być zgodne z planem połowowym przedłożonym zgodnie z art. 4 ust. 1.

2. W przypadku gdy okoliczności leżące poza kontrolą osoby odpowiedzialnej za działania, prowadzone przez statek, powodują konieczność zmiany zgłoszonych planów, osoba odpowiedzialna za działania prowadzone przez statek niezwłocznie powiadamia właściwe organy, wskazując zamierzone zmiany w pierwotnym planie. Właściwe organy oceniają takie zmiany i nie zezwalają na ich wprowadzenie, jeżeli zmiany te oznaczają przeniesienie działalności na obszary, gdzie występują lub mogą występować wrażliwe ekosystemy morskie.

3. Brak zgodności z planem połowowym, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w okolicznościach innych niż określone w ust. 2 niniejszego artykułu pociąga za sobą wycofanie przez państwo bandery specjalnego zezwolenia połowowego wydanego przedmiotowemu statkowi rybackiemu.

Artykuł 6

Obszary, które nie podlegały ocenie

1. Na obszarach, gdzie nie przeprowadzono i nie udostępniono odpowiedniej oceny naukowej, stosowanie narzędzi przydennych jest zabronione. Zakaz jest przedmiotem przeglądu niniejszego rozporządzenia, który przewidziano w art. 13.

2. Działania prowadzone przy użyciu przydennych narzędzi połowowych są dozwolone w przypadku kiedy ocena naukowa wskazuje, że wrażliwe ekosystemy morskie nie będą zagrożone.

Artykuł 7

Przypadki nieprzewidzianego napotkania wrażliwych ekosystemów morskich

1. W przypadku gdy w trakcie prowadzenia operacji połowowych statek rybacki napotka wrażliwy ekosystem morski, niezwłocznie zaprzestaje połowów lub nie podejmuje połowów na danym stanowisku. Statek rybacki wznowia działania jedynie po dotarciu do alternatywnego stanowiska znajdującego się w odległości nie mniejszej niż 5 mil morskich od miejsca napotkania wspomnianego ekosystemu, w granicach obszaru przewidzianego w jego planie połowowym, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

2. W przypadku napotkania kolejnego wrażliwego ekosystemu morskiego na alternatywnym stanowisku, o którym mowa w ust. 1, statek kontynuuje przemieszczanie zgodnie z przepisami określonymi w tym ustępie do czasu, gdy dotrze do stanowiska, na którym nie występują wrażliwe ekosystemy morskie.

3. Statek rybacki niezwłocznie przedkłada właściwym organom sprawozdanie z każdego faktu napotkania ekosystemu, przekazując dokładne informacje dotyczące charakteru, lokalizacji, czasu i wszelkich innych stosownych okoliczności.

Artykuł 8

Zamykanie obszarów

1. Państwa członkowskie – w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe dotyczące występowania lub prawdopodobieństwa występowania wrażliwych ekosystemów morskich w regionie, w którym prowadzą działalność ich statki rybackie – identyfikują obszary, które zostają zamknięte dla działalności połowowej z użyciem narzędzi przydennych. Państwa członkowskie niezwłocznie zamykają te obszary dla swoich statków i natychmiast informują Komisję o fakcie takiego zamknięcia. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje innym państwom członkowskim.

2. Bez uszczerbku dla art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 w stosownych przypadkach Komisja – zgodnie z art. 37 Traktatu – zarówno na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich, jak i z własnej inicjatywy przedkłada Radzie wnioski w sprawie przyjęcia środków wspólnotowych dotyczących zamknięcia obszarów.

Artykuł 9

System monitorowania statków (VMS)

1. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2244/2003 w przypadku awarii technicznej lub ustania działania satelitarne urządzenie lokacyjne zainstalowanego na pokładzie statku rybackiego kapitan co dwie godziny informuje państwo członkowskie bandery o położeniu geograficznym statku.

2. Po powrocie do portu statek rybacki nie opuszcza go, dopóki satelitarne urządzenie lokacyjne nie zacznie działać w sposób satysfakcjonujący dla właściwych organów.

Artykuł 10

Poważne naruszenia

1. Wszelka działalność połowowa prowadzona od momentu odstąpienia przez statek od jego planu połowowego w okolicznościach innych niż te, które określono w art. 5 ust. 2 uznawana jest za połowy bez zezwolenia połowowego, a co za tym idzie za postępowanie, które poważnie narusza zasady wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Powtarzający się brak zgodności z obowiązkami określonymi w art. 6, 7 i 9 uważa się za postępowanie, które poważnie narusza przepisy wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 11

Obserwatorzy

1. Na wszystkich statkach, którym wydano specjalne zezwolenie połowowe przewidziane w art. 3 ust. 1, znajdują się obserwatorzy. Obserwatorzy prowadzą obserwację działalności połowowej statku przez cały okres realizacji jego planu połowowego przewidzianego w art. 4 ust. 1.

Liczba obserwatorów odpowiedzialnych za obserwację działalności połowowej na danym obszarze połowowym podlega przeglądowi dnia 30 lipca 2009 r.

2. Obserwator:

- a) odnotowuje niezależnie, w takim samym formacie jak stosowany w dzienniku połowowym, informacje na temat połowów, zalecane w art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾;
- b) odnotowuje wszelkie przypadki zmiany planu połowowego, o których mowa w art. 5 ust. 2;
- c) dokumentuje wszelkie przypadki nieprzewidzianego napotkania wrażliwych ekosystemów morskich, o których mowa w art. 7, w tym zbiera informacje, które mogą być użyteczne w odniesieniu do ochrony danego stanowiska;
- d) odnotowuje głębokości, na jakich stosowane są narzędzia;
- e) w ciągu 20 dni po zakończeniu okresu obserwacji przedstawia sprawozdanie właściwym władzom danego państwa członkowskiego. Kopia takiego sprawozdania jest przesyłana do Komisji w terminie 30 dni od otrzymania pisemnego wniosku.

3. Obserwatorem nie może zostać:

- a) krewny kapitana statku lub innego oficera pracującego na statku, na który obserwator został przydzielony;

b) pracownik kapitana statku, na który został przydzielony;

c) pracownik przedstawiciela kapitana statku;

d) pracownik przedsiębiorstwa kontrolowanego przez kapitana statku lub jego przedstawiciela;

e) krewny przedstawiciela kapitana statku.

Artykuł 12

Informacje

1. W stopniu, w jakim statki rybackie pływające pod ich banderą wchodzą w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, dla każdego półrocza kalendarzowego w terminie trzech miesięcy od upływu tego półrocza kalendarzowego państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie dotyczące:

- a) oprócz wymogów ustanowionych w art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, połowów dokonanych przez statki rybackie, o których mowa w art. 1, ustalonych w oparciu o informacje odnotowane w dziennikach połowowych, włącznie z pełnym zapisem dni połowowych poza portem oraz sprawozdań przedstawionych przez obserwatorów, w podziale na kwartały roku, rodzaje narzędzi połowowych oraz gatunki;
- b) przestrzegania planów połowowych oraz wymogów określonych w art. 6, 7 i 8 przez statki rybackie, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz w sprawie środków podjętych dla zaradzenia przypadkom braku zgodności oraz poważnych naruszeń przepisów, o których mowa w art. 10, i ich karania;
- c) wdrażania przez nie art. 8.

2. Sprawozdania przedłożone zgodnie z ust. 1 zawierają ocenę oddziaływania przeprowadzoną przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 2 w okresie sześciu miesięcy, których dotyczy sprawozdanie.

3. Otrzymane informacje Komisja zgodnie z ust. 1 i 2 udostępnia publicznie, między innymi za pośrednictwem FAO, jak również niezwłocznie przekazuje je odpowiednim organom naukowym oraz państwom członkowskim, które o to poproszą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6.

Artykuł 13**Przeгляд**

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrażania niniejszego rozporządzenia przed dniem 30 czerwca 2010 r. Sprawozdaniu takiemu towarzyszą, jeżeli zajdzie taka konieczność, wnioski w sprawie zmian niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzydziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
M. BARNIER
Przewodniczący
